eddasi. Kui just poest mõda sõitis, tulletas meelde, mis naine koddo olli linnast tühja asjá tellinud, ja läks sisse ja pañi õbbe-rubla, mis ta käe peale olli wõtnud, paigale ja läks sellega tük aega ärra. Tulli jälle wäljá ja watas oña koorma peale — agga ostja nimmi ja majja koht olli melest koggoni ärra läinud — mis nüüd tehha. Kui praego kõrwa taggant küüntega selletust otsis, lõi linna kel kaksteist-kümmend — liggidast kolimajjast tulliwad koli-käijad wäljá. Wägga illus olli nähha, kudda üks teisest mõda uksest tõttas, sure kõlla ja rõemuga. Mõlder watas pealt, ja südda tal õieti sees nae-ris, kudda ikka wañemal iñimesel sünnib, noorte lusti ja rõemu nähhes, kui tal weel must pril niña peal ei olle. Tulli siis ka üks trop puñase krae poisikesi teña pole ja arwas mees: kolis mõndagi tarkust õppetatakse, ja wõttis essimese warruksest kinni ja küssis: „Kullakene, kolis mõnda hääd asjá õppid, ehk tead ka selle mehhe niñe, kes miño pu-koorma ostis, ja tead kül ka, kus ta ellab.“ Wastas poisike: „Kust miña sedda tean!“ Agga teine terrane taggapiddi lahkeste ütles: „Miña kül ka mehhe niñe ei tea egga ka teña majja, agga ma ütlen sulle mehhe, kelle käest sedda wõid teada sada. Wata — miñe otsekohhe eddasi, essimesest põikulitsast mõde teisi pahhema käe põikulitsa sisse, siis näed parremat kät treppi — sealt miñe sisse ja küssi agga kas seal õp-petaja M*** ellab, teña on tark mees; seal ta istub laia toli peal, kirjo kuub seljas, piip



pikka warrega suus ja loeb suresi ramatust. Se ramat on se ramat Kribus-Krabus, kelle seest ta kõik oña tarkuse wäljá wõttab; pallu agga et ta lehhe lahti lööb, kus peal Lirum-Larum-Lumps seisab, selle lehhe peal on ka luggeda, mis ostja niñi on ja kus ta ellab.“ Naersiwad poisid ja läksiwad oña teed. Seal majjas ellab koliõppetaja ja kes nüüd kolilaste tempusid ei tunne! Mõlder kulis kül nõuo — agga mis ta pilkamisest piddi teggema. Mõt-les tük aega — mõtles jälle: mu nõuo järrele ostjat ja niñe ma ommeti kätte ei sa, katsun siis, ehk segi nõu middagi maksab. Läks siis essimesest põikulitsast mõda ja pöras teise põik-ulitsa sisse, leidis treppi, läks sisse ja küssis järrele, kas õppetaja M*** seal ellab. „O ja!“ ütles tüdruk, kes ukse lahti teggi, ja mõlder läks otsekohhe teise ja kolmandama kambri, kus õppetaja laia toli peal istus, kirjo kuub seljas, pikka warrega piip suus ja otsato suur ramat ees. „Teie kül se tark õppetaja M*** ollete — ütles mõlder — ja se kül se kulus ramat Kribus-Krabus on, kust teie oña tarkuse wäljá wõttate.“ Õppetaja watas iñestates ülle õlla ja mõlder lissas juurde: „Lõge se ramato-leht Lirum-Larum-Lumps lahti ja luggege teñast wäljá, mis selle puseppa niñi on, kes miño lauad ostis, ja kus teña majja on.“ Teine teggi silmad weel suremaks ja ütles saksa keli tüdrukule: „dèr Kerl ist toll.“ Need sõñad tähhendawad meie keles: mees on ul. Agga mõlder neist ostja niñe kätte sai ja ütles kohhe: